ДИСТАНЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО»

Цимбал С. М.,
доцент кафедри теорії та методики професійної освіти інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова, кандидат філософських наук

У статті розкрито питання розвитку та впровадження дистанційних методів навчання та оцінювання при викладанні дисципліни «Документознавство».

Ключові слова: документознавство, дистанційні методи, дистанційне оцінювання.

The article reveals the development and implementation of distance learning and assessment methods in teaching the discipline «Documentation».

Keywords: *document science, remote methods, remote assessment.*

Постановка й обґрунтування актуальності проблеми. В умовах сьогодення вітчизняна система освіти прагне удосконалювати дистанційні методи навчання та оцінювання студентів, спираючись на технологічні досягнення інформаційної галузі. Засоби масової інформації, громадське телебачення, соціальні мережі, сучасне програмне забезпечення сприяють створенню умов для максимальної доступності навчання на відстані. Заклади вищої освіти прагнуть удосконалювати засоби та механізми надання освітніх послуг через мережу Інтернет, а онлайн-спілкування допомогає підвищенню якості передачі нового матеріалу та оцінюванню засвоєних знань [1]. Актуальність дистанційної освіти вимагає необхідність розробки відповідних вимог щодо обґрунтування якості навчальної програми, які пропонують заклади вищої освіти.

Аналіз наукових досліджень. Основні проблеми та перспективи дистанційного навчання висвітлюються в працях значної кількості вітчизняних дослідтків, серед яких увагу варто приділити науковцям, що викладають у студентів спеціальності 029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа: С. Петькун, В. Прибилова, С. Сидоренко, Н. Титова.

Виклад основного матеріалу. Історія розвитку дистанційної освіти нараховує майже 120 років, особливо цікавим є досвід США, Канади та Австралії, в яких великі відстані між населеними пунктами вплинули на поширення навчання вдома. З часом методи навчання та оцінювання удосконалювалися завдяки сучасним цифровим технологіям та засобам масової інформації, що дозволяли впроваджувати нові форми навчання до підготовки спеціалістів. Дистанційна освіта – це безперервний процес пошуку та вдосконалення, що крокує поряд зі швидкими змінами у бізнесі та суспільстві.

З ускладненням вимог до професійних компетенцій, що вимагає від майбутніх професіоналів у сфері документознавства цифрове суспільство, повинні вдосконалюватись якість та зростати унікальність навчальних курсів. Спираючись на наші попередні дослідження, потрібно зауважити, що «комп'ютерні технології та інформаційні ресурси мережі Інтернет сприяють подоланню нерівності доступу до знань та зменшують ризики соціального відчуження. Впровадження інформаційних технологій в систему освіти прискорює процеси соціальних перетворень, змінюючи комунікативні форми соціальної, економічної, політичної взаємодій людей у соціумі. Інформатизація навчального процесу впливає на прискорення технологічних змін, подолання міжнародних кордонів, спростивши доступ до знань та подарувавши надію на зменшення економічних розривів між різними регіонами світу» [2, с. 190].

Електронне навчання стає зручним інструментом, що спрощує доступ до необхідних знань та здатний забезпечити розвиток професійних компетентностей спеціалістів у сфері документознавства. Серед методів навчання треба виділити аналітико-синтетичний, історичний, індуктивний, дедуктивний, компаративний, які використовуються комплексно для побудови системного знання про предмет дослідження. Проблемний метод разом зі словесними (лекції, пояснення) та наочними сприяють створенню викладачем проблемної ситуації, допомагають студентам усвідомити суть завдання, активізують мисленнєву діяльність, спрямовану на задоволення пізнавального інтересу шляхом отримання нової інформації. Частково-пошуковий – спонукає студентів до пошуку шляхів, прийомів і засобів розв›язання пізнавального завдання. Дослідницький метод передбачає опрацювання наукових джерел, визначення основних ідей тем курсу.

Найпоширенішими методами оцінювання є перевірка рівня відповідності навичок та вмінь студентів програмним результатам навчання, з урахуванням поточного та підсумкового контролю, що проводиться відповідно до визначених видів робіт, а також у чітко визначений термін. Поточному оцінюванню підлягають наступні види навчальної діяльності: конспект студента, робота на семінарських, практичних та лабораторних заняттях, співбесіди з нормативної бази дисципліни, участь у дискусіях, що визначені тематикою курсу, виконання індивідуальних завдань, аналізується самостійна робота (підготовка до аудиторних занять та

підсумкового контролю). Після завершення вивчення навчального матеріалу кожного модуля проводяться заходи контролю. Перевірка знань студента здійснюється за допомогою співбесіди, тестування, контрольної роботи.

Підвищення якості онлайн-освіти спирається на творчі зусилля, які вкладає викладач при розробці матеріалів до кожної лекції та семінарського заняття, щоб були реалізовані бажані результати навчання. Планування та проектування при створенні навчальних ресурсів і онлайн-середовища окреслюють дизайн освітнього процесу, методологічний інструментарій та вибудовують довгострокові тенденції дистанційного навчання.

Перспективною подальших досліджень. Дослідження рівня якості освітніх матеріалів онлайн-курсу, ефективності засвоєння дисципліни студентом, необхідні для доопрацювання або змін в технологіях дистанційного навчання. Оскільки інформаційні технології продовжують розвиватися, розробники навчальних програм матимуть все більше можливостей для підвищення якості онлайн-освіти. Таким чином, вивчення проблем та перспектив дистанційної освіти залишається актуальним, головне, щоб методи навчання та оцінювання знань студентів гарантували відповідність освітнім стандартам.

Джерела:

1. Рідей, Н., Титова, Н., Вікторова, Л., Цимбал, С. Проблема державного управління соціокультурними формами організації у сфері освіти, науки, інновацій: актуальні проблеми і вектори розвитку. Financial and credit activity problems of theory and practice. 2022. № 6, 41 (Січ 2022). С. 418-426. DOI:https://doi.org/10.18371/fcaptp.v6i41.251470.

2. Цимбал С. М. Інформаційна культура в навчальному процесі закладу вищої освіти. Передові освітні практики : Україна, Європа, Світ: збірник тез міжнародної науково-практичної конференції, 16-17 листопада 2019 р. Київ: Педагогічна думка, 2019. С. 190-192. http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/31475.